

Can Pi de la Serra

Rubí

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Entre el torrent de can Balasc i el torrent Fondo, a l'extrem O del terme . 08191-RUBÍ
Emplaçament	A mitja vessant d'un turó suau
Coordenades:	

Latitud:	41.49843
Longitud:	1.99936
UTM Est (X):	416481
UTM Nord (Y):	4594573

Classificació

Número de fitxa	08184-45
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII
Any	1614
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Conserva inalterats molts elements antics i l'estructura sembla conservar-se inalterada des del segle XVII.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	PECPAR - Fitxa núm. 16.9,
Número inventari	IPIC
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 000200DF19D043
Autoria de la fitxa	Juana Maria Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA

Descripció

Masia del tipus III. Tal vegada aquesta sigui la masia de major vàlua arquitectònica de tot el terme de Rubí, car té encara en bon estat la distribució interior original i conserva elements de gran valor com la tradicional gran xemeneia central exempta amb uns interessants fumeral i capellet que destaquen a la teulada (té una altra xemeneia adossada a la paret), les finestres amb els festejadors i, fins i tot, alguns annexos. El celler i habitacles auxiliars han estat construïts amb cura i vigilant l'aspecte, tant interior com exterior. Al celler hi ha quatre cups i la bodega es troba a un nivell inferior, amb botes de cèrcols de ferro. Presenta un rellotge de sol a la façana (PLA, s.d.) i un altre en un lateral. Al seu interior es troben estris i mobiliari d'interès. Les seves propietats arriben a Castellbisbal. Tots els edificis del mas estan adossats a la casa pairal. L'entrada presenta una gran portalada que dona accés al patí i a la façana principal, orientada al Sud i amb carreus. Té una gran porta amb arc circular que dona accés a la casa. A l'esquerra es troba el menjador i la cuina. A la dreta de l'entrada hi ha l'habitatge dels masovers i la gran llar de foc. Es conserven sense canvis el celler i locals annexes i, en el pis superior hi ha les quatre habitacions i altres dependències dels propietaris amb la gran sala al centre. A la planta baixa, al costat del celler, es troben les premses manuals per al raïm, tres cups, una premsadora de raïm, una bomba de manubri per a transvasar: el forn de pa, un generador elèctric i, a l'entrada de la casa, al peu de la porta, una sitja per a gra. Dintre de la seva propietat, al Torrent Fondo, a uns dos km en direcció a can Campanyà es conservava una sínia dins d'un pou, construïda pels volts del 1900 i que, actualment es troba a Castellbisbal. De tots els elements propis de la casa, destaca, sens dubte, la gran llar de foc central així com a l'exterior, la xemeneia que permet la sortida dels fums. (INVENTARI, 1999). A la façana hi ha una inscripció a la llinda de la finestra central que diu "1614 CASA DE JAUME"

Observacions:

Resulta un element de gran interès pel patrimoni cultural de Rubí.

Història

Antigament rebia el nom de mas "Desmanart sobirà". Hi ha documentació des de l'any 1312 i la terra pertanyia al castell de Rubí i al monestir de Sant Cugat. Es conserva un inventari de l'any 1477 amb tot el contingut de la masia. Diversos propietaris foren batlles de Rubí a partir de l'any 1711 fins el 1815. Aquesta propietat pertanyia a la família Pi de la Serra que a mitjan segle XIX, es traslladà a residir a Terrassa. Juntament amb aquesta hisenda hi ha la propietat de can Riquer, que els Pi de la Serra, adquiriren el segle XVIII. Finalment aquesta heretat es va vendre a un industrial de Barcelona en la segona meitat del segle XX (RUFÉ, 1984a; 1997a).

Bibliografia

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí,

Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. VILALTA, Jordi (1982) "Monuments rubinencs que cal conservar", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 7, pp. 137-142. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.

